

Излиза три пъти седмично
в понеделник, среда
и петък.

АБОНАМЕНТА Е:
Годишно 120 лв., 1/2-год.
65 лв., 3-месечно 40 лв.

Абонамента започва на
всяко 1-во число от ме-
сеца. — Винаги предплати

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Орган на общите български търговско-индустриални интереси.

Редактор — издател: П. Д. Драгулев.

Цените за обявите са:
За кв. сантиметр 2-30
ст.; за годишна, вечна,
непродвиж. 50 ст. за едно
публикуване; баланси, ро-
шения, циркуляри и прото-
коли по 50 стотинки; ре-
гистрация на търговски и
индустриални фирми 10 лв.
Всичко, що се отнася до
вестника се адресира: до
"Търгов.-Промисленна За-
щита", Варна, "Вестник"

Търговско Акц. Дружество „Решителност“

ПОКАНА

Поканават се акционерите на Търговското Акц. Д-во „Решителност“ да присъствуват на извънредно събрание, което ще стане на 1 октомври т. г. в собствения му помещение в гр. Варна в 9 ч. пр. обед.

С ДНЕВЕН РЕД:

1. Изменение чл. 4, 12, 18, 19 и 33 на устава и
2. Увеличение на капитала на дружеството.

Акциите ще се депозират в касата на д-вото и в други дружества и банки във Варна. Ако събранието не се състои на 1 октомври, ще се отложи за 8 октомври в същото помещение и час.

Варна, 7 септември 1922 г.

1-2

ОТ УПРАВИТ. СЪВЕТ

Параходна Агенция „Бриниоли & С-не“, Варна.

ИЗВЕСТИЕ

За отбегване неприятностите при износ и внос на стоки ва или от странство, на каквито неприятности търговците от България често се натъкват.

За улеснение и бързо осигуряване на транспортната служба, а също и за бързо разрешаване спорни с осигурителните дружества и други въпроси, като авария, липси и други:

Параходната агенция от Италиано-Българското Акционерно Д-во „Бриниоли & С-не“ в Варна известява на почитаемите търговски фирми и индустриални заведения, които имат търговски работи с странство, че има свои представители чуждестранни комисионери и експедиторски къщи в Венеция, Генуа, Триест, Катания, Неапол, Марселия, Анверс и Хамбург и че е в състояние да им осигурява една най-изправна, изгодна и бърза транспортна служба чрез представителите си.

Интересуващите се и нуждаещите се от гарантираната чрез агенцията ни транспортна служба, се умоляват писмено и устно да се обръщат към нея — тя винаги ще е на услугите им.

2-2

От Агенцията.

Ив. Ненович

РУСЕ УМИРА!

Наблюдавали ли сте дърво, чийто опустошаване е към своя край? Забелязали ли сте как неговите ярко зелени и свежи листи започват да бледнеят, да губят своята жизненост, а след това да опахват един по един? Това показва, че дървото умира, че жизнените сокове, които поддържаха съществуването му намаляват — изчезват. Дървото умира и наместо свежето и пълно е жизненост растение, което е оцеляло си и плодотворно си е принасяло полза, остава един посивял скелет, който започва постепенно да гние, става на пълн и най-сетне се загубва от лицето на земята.

Същото явление се констатира и при един град, обречен на загибване. Който е повишавал цветущият до преди двадесет години град Свищов и е следил неговото замиране, той само може да има ясна представа за ужаса, който по-общо замиране всева. Град заварен от алокобна епидемия, унищожаваша население-

то му е по-малко ужасяващо, отколкото град, който запада. Епидемията е временна, тя не прекъсва жизнеспособността на селището, тя спъва временно неговото развитие и кара населението да напрегне по вече своите сили, да се избави от напаста. Замирането на един град е като смъртна прихвадка; то убива у населението всеко желание за работа, всеко желание за живот. Унищително, индиферентността и скръбта овиват гнездо в душата на жителите и те — отчаяни — се изоставят на произвола на злата си съдба.

Още при влизането ви в един замиращ град едно странно чувство ви обзема. Чувство — което ви понитват, когато се приближавате към умирающ болен. Тъжата и състраданията ви душат, атмосферата е тежка и вие неволно бивате овладани от безжизнеността на града и унищителното на жителите му и се чувствувате, като в болнична стая. Вие бързате да напус-

нете това място на ужаса, где то всеки се движи безшумно, като сенка, где то нема да ви срещне доволно и засмехено лице. И когато напустете тази жива гробница, вие дълбоко и с облекчение си отдъхвате, като след някоя тежка и неприятна разгада.

Това е впечатлението, което възбужда един замиращ град.

Днес жестоката съдба е ударила своя злокобен печат върху града Русе.

Тоя доскоро втори център на България, първи по своята индустрия и манифактурна търговия и един от най-големите пазари на всички вносни артикули у нас, който притежава фабрики в огромен за нашата страна мащаб, е в замиране.

От работещите с пълна пара фабрични заведения се оставили само няколко, които биха могли да кажат, че работят. Няколко други заведения работят с производство намалено до 1/10 от нормалното, а в останалите пазите се намирили най-уютното място за своите мрежи и пазарите — най-безопасното — за своите деца. Огромната манифактурна търговия, която оживяваше града и докарваше посетители от всички краища на България, днес е в най-окаяно положение и прибегва за доставяне на най-кулантните само артикули до Софийския пазар, като се задоволява вместо с онабяването целото Царство с манифактура, да продаде поне в най-близките до Русе градове и села, где то за сега още се запазила неговата ежедневно намаляваща стара клиентела. Колкото до останалата търговия, изключая тази е петрола и неговите деривати, може смело да се каже, че тя е останала дотолкова, доколкото да не даде на статистиката възможност да твърди нейното отсъствие.

Жалка картина представлява днес оживения и кипящ от работа до преди войната крайдунавски град. Центъра му, някогаш пълнен с живот и движението до късно после полунощ от доволни и весели хора, отпечиващи от дневния всезадоволяващ труд, представлява днес още към 9 часа вечер картината на обсаден град, който ежесекундно очаква нахлуването на неприятеля. Не от умората на непоносим дневен труд на претрупани с работа жители е града пуст. Пуст е вселенствено липсата на поминък! Наизглед се стараят да повдигнат духа и предизвикат движение военната и градека музика, шумици до късна вечер в централната му градина и събиращи около си само група гаменчета и някои друг любители на музиката. Като на-

смешка над хорското нещастие кхнати тая, иначе доста очарователна музика. Червей се е свил в сърдцата на жителите. Унищително и загрозително се отпечатали върху лицата им. Само тия, които би трябвало да се замислят за жестоката съдба на града нехаат, като че ли неискат да видят това, което става около им.

Ако съждамата се атмосфера е неприятна на всички честни и добри граждани, то тя е добре дошла за някои и други, които безспирно ловят риба в мътна вода. Това е економическото „вълче време“ за безкрупулните и безвидни гешефтери и кождери. Те бързат да използват затрудненото положение на населението за леко заграбване и обогатяване.

Макар индиферентността на русенци към съдбата на общината им и на економическия живот на града да е пословична, тъй като те са научени да се грижат изключително за своите чисто лични интереси и спокойствие, дълг им се налага в случая да се стреснат и замислят за участта на града, който е и техни. Аз не говоря за оная пасмина хора, които като мишки първи напускат кораба, който се дави.

Нека русенци забравят политическите си и други дряги и в едно събрание изберат комитет от почтени граждани, който да обмисли и представи, где то трябва един проект за възможните мерки нужни за спиране западенето на града. Аз не казвам за съживяването му, защото условията за неговото съживяване и докарване до предишното му положение не лежат нито в ръцете на общината нито в тия на държавата. Те са в ръцете на силните днес в Европа.

Все пак и общината и Постоянната Комисия, а главно Правителството, могат да направят много за съживяването на града и спрат неговото западане, което грози да направи от един от най-големите и цветущи градове на долината Дунав едно селище на мизерията, где то ще се ширят клякмата, знобата и запяста!

Б. Р. За едно от оредотва, което ще спре смъртта на Русе и ще му даде сили и живот да възвърне доскорошното си положение и даже да го надмине, говорим днес в статията си „Трагедията на Варна“. Съдбата на Русе и на Варна са свързани, са неразривни една от друга. Ако гражданствата им искат да живеят, те трябва да работят — търговските им камарти, трябва безспирно да работят. Общините им, окръжните им съвети, общо, безсигни нощо трябва да прекарват.

Една дипломатска вечеря.

В чест на пристигналия в града ни пръв пълномощен-министър на Чехословашката Република, при Българския Двор в София, г. Богдан Павлу, вицепремиера на същата Република в Варна, г. Йосиф М. Кадлец и г-жа Кадлец, на 5 тога вечерта устройна воиге (вечера), на което беха поканени високи службени от консулството и от нашите учреждения (държавните и общественни) лица, колонията чехословашка, видни варненски граждани и лица от всички редакции на издаваните се в града вестници. С изключение на г. окр. управител, който отсъства от гр. Варна, понеже се намира в отпуск и някои от редакторите на вестниците, също, които отсъстваха от града, всички други поканени присъстваха.

След протокола по опознаването, изпълнен от г-н и г-жа Кадлец, вечерята започна при настроение от една действително родственна взаимност и интимност на гостите от двата братски народа, за което удолствие първи виноници беха любезните гостолюбиви домакини и домакини.

При тая взаимност и интимност на родствените чувства, се почнаха оживени разговори по много въпроси от общ интерес за двете славянски държави. 1-и пълномощния министър на Чехословашката Република бе навършено внимателен към всички, без разлика, гости българи и чехи. Той бе съвсем откровен и искрен в разговорите си с всякого от гостите.

Между прочем, в водените разговори, пожелаха наши съграждани да знаят, какъв е живота в Чехославия и изобщо тежко ли е тъй, както в нашата страна, и запитаха уважамия висок гостенин: бързото и голямото повишение на короната в Чехославия не влияе ли тежко на Републиката и народа? Не се ли отразява губелно за живота в общо в страната? На това питане г. Б. Павлу отговори: „Да, короната с повишението си принася вреда на страната: производството и търговията на Чехославия много страдат; производството, особено, е в много тежко положение — 600,000 работници стоят без работа и държавата се е нагърбила да ги поддържа на свои средства, а производството всеки ден върви към намаляване.

По тая причина в Чехославия първите финансии са разделени на две. Един во главе финансовият министър, но настоящем управляващ Чехословенските финансии, поддържа мнението за повишение-

КРЕДИТНА БАНКА

Централа: София. Клонове: Варна и Русе.

Основана в 1905 г. Капитал 10,000,000 лева.

Телеграфически адрес: „КРЕДИТБАНК“.

Извършва всички видове банкови операции:

Като: ИЛКАСИРАНЕ и иконтиране на полици ИЗДАВА кредитни писма; ИЗПЛАЩАНЕ и издаване чекове; ДАВАНЕ гаранции за доставки на държавата; ДАВАНЕ заеми срещу ценни книжа и стоки; открито и текущи сметки и пр. и пр.

ТЪРГОВСКО СЪБИРАТЕЛНО Д-ВО

„Съединение“ — гара Трёмбеш

Основано в 1920 г. Капитал 3,000,000 лв.

НАПЪЛНО ВЪВЕЩ.

ТЪРГОВИЯ С ЖИВНИ ХРАНИ; ЗАКУПКА И ПРОДАВА НЕОГРАНИЧЕНИ КОЛИЧЕСТВА.

то на короната. Други, во главе бившият чехословенски финансов министър, са на становището, че короната трябва да спадне — да се възстанови производството и безработицата да се прекрати.

„Сам аз съм на едно средно положение — да се изнамери един среден път“, каза г-н Павлу.

Подир тия подчертания той мина на по специалният въпрос за вътрешната прехрана на Републиката, като призна, че в нея тежкото положение се чувства не само за работника, но и за всеки гражданин, (който се нуждае от ефтина работна ръка) и цените на продуктите от първа необходимост трябва да спаднат. За тази цел е от особено жизнено значение вноса на хранителни продукти в Републиката от чужбина и вноса на тия продукти да е без всякакви мита, което ще въздейства за намалението на скъпотиите в прехраната. Но, допуска той възможността, че на подобен внос ще се противопоставят тяхните чехски земеделци, партията и партийната парламентарна група на които са внушителна сила и правителството ще бъде възпрепятствувано за една такава мерка.

По пататак, г. Б. Павлу, като направи един бегъл преглед и постави в паралел напълно с чехословенския живот за поминъкът и прехраната, заключи, че нашият живот е несравнено по ефтин от този в Републиката.

Конкретно, той наведе примерът, че в Чехия един от най-специалните артикули е захарта, която се всенародно произвежда и би трябвало да бъде един от най-ефтините там артикули, така, както и пивото. Но, наопаки, тъйкато пивото и захарта са най-скъпите. Каза че 1 егр. захар в България се продава 38 лева, а в Чехославия 8 корони, или близо 48 лева — 10 лева по-голема цена.

И заключи, че България пито икономически, пито политически е изгубена страна, каквито гласове на отчаяние и да се чуят. За една дребно-земеделска страна, каквато е

България, никога не може да се говори с страховете за пропадане, както за една индустриална страна. В дребноземелската страна никога не дохожда едно такова велико бедствие, каквато е безработицата, а и да би дошла една каква и да е безработица, тя не се отразява така губелно върху живота, както в индустриалната страна, на която като пръв елемент е замирането на производството и ослабването до немощ на търговията.

В това отношение, той забелязва на нашата страна.

Лично той е за едно икономическо сближаване с България и Чехославия и с най-голема любов в делото би работил за подобно сближение; но намира, че условията сега не са благоприятно сложени за да се осъществи такава една идея, искрено желана и всякога преследвана и с неговата нация съвсем братски разположена към българската славянска нация. Преди всичко валутите на двете нации се намират на два срещуположни края, са в два контраста неподобни един до други.

„Аз чух от устата на един наш търговец тук за тази невъзможност и още единж се убедих, че най-силната пречка да се свържат икономически двете държави не е политиката, а валутата. Каза ми се, че миналата година българските търговци са сключвали сделки с Чехославия, приблизително върху два лева, даже и върху 1 1/2 лева за короната и до като сделката се изплати — в един — два месеца — нашите фабрики са повишавали цените, по причина на валутата, до 3 — 4 лева за короната и последвали са отказите от стоките. Видите какви лоши удари се нанасят на търговците и на двете страни. Нашето сближение, като родственни страни само по себе си ще дойде при благоприятни условия, ако следваме да поддържаме тия добри родственни чувства помежду си“, каза г. Павлу.

Особен интерес прояви г. първият икономически министър на Чехослованската Република и върху земеделската организация, като стопанско-ико-

номичен фактор в страната. Интересуваха го, особено много, земеделските синдикати, кооперациите и земеделските групировки на икономическа почва и на тая тема той води доста дълги беседи с някои от варненските граждани. Най-много пожела той да знае техното базначение и функциите им изобщо.

Г-н икономически министър, владеещ отлично руският език, води беседите си с българските събеседници на руски, а старее се отлично да се обяснява и на български. Той е високоинтелигентен и прави впечатление на голям жен-тлемен и с широка славянска душа г-н. Всички гости се обогатиха и разотидоха с това отрядно впечатление. Те благодариха на любезните домакини и домакин, г-жа и г-н Кадлец, че им направиха честта да им доставят скъпият случай за една така душевна среща с още по скъпият висок гостенин на гр. Варна, г-на представителя при Българския Двор на родстваната Република, г-на Богдан Павлу; благодариха, че в тая среща, те бяха предмет на особено внимание от страна на любезната домакиня г-жа Кадлец и на особената благодарност от страна на нейния жентлемен съпруг, уважаемия г-н Иосиф М. Кадлец; благодариха за особено горещият и радушият прием, тъй мило и тъй нежно изразен.

Часът на збогуването беше мил, а и пожеланията към висок гост за добро пътуване — искрено скръбни.

ТРАФИКЪТ ОТ И КЪМ ВАРНА.

Злобно ни критикуват и афоресват някои от парвенютата от категорията на „жрвоодачите“, които ние обвиняваме в безволие и атакуваме за бездействие. Те искат от нас да докажем: след като порта на Варна изгуби хилятерланта си в Добруджа и 25% от трафика си вследствие на тая териториална загуба, как е възможно този трафик да се добави, да се възвърне, да се привлече от другаде, за да се доплати. Те смятат осъществяването на един подобен идеал за изключено и презглася се смеят и вълчно се подиграват над нашите старания да докажем осъществимостта на такъв идеал.

Не ни дразни нас и обстоятелството, че едно от парвенютата от Варна, по телефона си е позволило да говори в Бургас, че нашата борба или нашите разсъждения за привличането на всичкият внос и износен трафик през Варна, е борба с облаците.

Подобно някога могат да твърдят и злобно да пронизват самокубитските парвенюта, а ние, с всичката вяра в правотата си поддържаме, че нищо неосъществимо нема за човешкия ум и за човешката ръка, ако той ум и тая ръка се заловят твърдо и сериозно за осъществяването на своя идеал, на своето добро предназначение. Досежко трафикът, това, при добра воля, е най-лесната работа, а щом се имат на лице всичките условия, само една престъпна воля, само един шур ум, само една класическа бездарност и инертност могат да налагат печата на отрицанието за неосъществимостта.

Ком са наличните условия, които помагат на Варна да е

до веки първостепенно пристанище на България, до веки да запази ненакърнена своята търговия, а даже и да е уголеми?

Първото е неговото модерно и на времето си струващо стотици милиона, а сега струващо милиарди лева пристанище. Второто е железопътната магистрала и главна транспортна 400 километрова артерия, която прибира в себе си 9 клоната нормални железопътни линии и два дековилни. Третото е Дунавът от Видин до Русе с про-странните, паралелно на него, плодородни полета и хълмове. Четвъртото са богатите с всекакви род производствени подбалкански долини и поречици в цялата, северна и западна България, включително: Габрово, Трявна, Дряново, Търново и др.

Магистралата се построи с живдените стотици милиони държавни пари да се съедини Черното море с най-крайната точка на българските владения в западна България, да се даде на цялата засегната от нея земя културен и икономически подем, да се оближат отдалечените едно от друго населения и да се ускори сношенията им от всичките далечни разстояния. Днес магистралата с деветте клоната нормални и двете дековилни струват милиарди. Тях държавата не може и не бива да ги пренебрегне, не бива да ги остави да се прахосат в ущърб на общите културни и материални интереси, в ущърб на производството на тая част на страната, в ущърб на северно, западно и източно-българския внос и износ изцяло. Пренебрегнал ли се, ще се забравят сждинските цели, за които са построени пристанището като центр, магистралата като генерална артерия, а клоновете като притоци; изоставят ли се да се разсипят, ще стане неразрешена една от най-големите задачи за стопанския развой, културният напредък и икономическото повишаване на тия три части на отечеството.

Всичко това интересува до един градовете, паланките и селата по протежението на цялата магистрала и вътрешността на отсам балканска България до Видин и Лом; интересува градовете, паланките и селата по Дунава от Русе до Видин; интересува мало и голямо, младо и старо в промислутците в между станиците населения на клоновете, които се свързват с магистралата — интересува населенията в цялостния интерлант, за който варненското пристанище е отворената врата, е единственият естествен изход, е най-близкият прозорец, от който може да дънча и да го грее светлина. Трябва да се намери ум, трябва да се намери ръка, която да повдигне на крак тия населения да поискат, да наложат на правителството да зачете тяхните интереси и да удовлетвори нуждите им от една подходяща, от една сносна тарифа за внос и износ по централната северно-българска линия и по клоновете ѝ, които свързват отдалечените пунктове и тържища с пристанището им, за което се е изхарчило злато с вагони. Трябва да се повикат, трябва да се подсетят тия населения да бъдат будни пионери на своите си интереси. Така направи Бургаската Търговска Камара в ежлагие и съдействие с Пловдивската и даже с Софийската камари, които имат общи права и общи и еднакви скъпи интереси в бургаското пристанище.

Не нам се пада да учим как трябва да се постигнат, най-първо, от най-близо заинтересуваната от варненското пристанище Варненска камара, която се лута като пате в решето; но, ето, че пак нам се пада да ѝ посочим пътя за напредък, по който тя ще може да възбуди интерес и да привлече на страната си, като сътрудник, цялото на-

точно, северно и западно българско население в отстояване на правата и исканията на пристанището и северно-българската ж.п. линия магистрала. За същеването на цялото население тя трябва да свърже интересите и бъдещето на варненското пристанище с интересите и бъдещето на главното пристанище на Дунава при Русе; трябва, значи, да теоретизира идеята да свърже и интересите на района на Варненската търговска камара с интересите на Русенската камара и да спечели нейното на последната, сътрудничество. А какви са интересите на Русе? Какво е бъдещето му от свързането му с Варна?

Русе за българската търговия, за българския трафик по Дунава е бъдещият Галац и Браила. Ако се построят елеваторите и силовите при Русе, съдбата на дунавския български трафик всецяло ще се разреша в полза на варненското пристанище; той всецяло ще премине като трафик на северо-българската магистрала. И това ще стане, защото не само географически неговият път за и от странство се съкращава, не само, времето за неговият превоз до мястото, за което се манацава, става по-кратко, по-малко, но и в всяко друго отношение положението и интересите на българския търговец стават по определени и по осигурени. Улесненията за търговията стават идеални.

Тия са общите интереси на Варненската Търговска Камара да иде ръка за ръка с Русенската. Първата трябва незабавно да потърси ръката на втората и с един общ план двете съвместно да пристъпят към дела: да извикат съдействието на всичките градове, паланки и села, съвпадащи в зоната между Видин и Мевдра, между Лом и Мевдра и между Мевдра и Варна, с тях съвместно да настояват, главно, върху справедливото искане държавата да даде за тая зона една стотна превозна тарифа, която от Видин и Лом, през Мевдра до Варна и обратно до фаворизира трафика, да постави под един особен режим сточиният превоз по тия линии, като за охраната на Бургас от конкуренция, остави неотрапна зоната между Мевдра — София или я постави под един особен тарифен режим който да не допуска конкуренцията на Варна. Тарифата по запазената зона за варненското пристанище между него и Мевдра да не изключва и клоновете Видин и Лом — Мевдра, Сомовит — Плевен, Свищов — Левски и т. н. наедно с дековилните, свързващи се с централната линия, изключая, може би клонът Русе — Каспичан, за който, поради обстоятелството, че изхожда от Русе и който поради изключителното положение, което ще има да заема като главен и треповатен и транзитен пункт между Дунава и морето, ще трябва да се поиска една по-особена, комбинирана, превозна тарифа.

Само по себе си се разбира, че тарифите за русенския клон не могат да бъдат, освен комбинирани с тарифите по Дунава и поради това, че те ще трябва да зависят в голяма степен и от договорните тарифни отношения и с съседните ни и придунавските държави.

Ако Варненската и Русенската търговски камари се заловят сериозно за постижението на тия две цели: отбиването на дунавския трафик всецяло през Русе за Черно-море (за предимствата от това ще се ползват) и локализирането на всичкия суходушен превоз от Видин и Лом — Мевдра до Варна, от това ще спечели държавата най-много, защото милиардите и капиталите, заровени в железниците и пристанището, ще се рентират. Ще спечели не само малко и българската търговия, защото ще се избави от ком-

Жакони Тиларди & Ескинази

Милано — Варна 2-4

Постоянен депозит на всякакви манифактурни стоки и прежди.

ПРОДАЖБА САМО НА БАЛИ.

Телефон № 302.

За телеграми: ЖАКОНИ.

(Фармата е регистрирана при Варн. Окр. Съд под № 1145/22 г.)

Магазин за разни калбасни и консервирани

месни продукти

НА

Братия Б. Иванови-Варна.

Молим почитаемиите си клиенти да посетят магазин и се убедят, че винаги ще намерят пресни гаран-тирани доброкачествени и вкусни месни колбасни и консервирани месни закуски всякакъв вид, пригот-вяни от подготвени майстори.

С почитание: БР. Б. ИВАНОВИ.

еконерските и посреднически услуги на ромичките от Галац и Браила и всичко, каквото се изживява подир трафика на, от-сам балкавска България ще остане в български ръце. А моралната печалба е, че нашият Дунав ще стане наш; ако има да се повдигат градове, те ще бъдат нашите градове; ако има обаче някой да спечели най-много, тоя някой ще е нашето пронаводство и, изключително, го, защото ще няма от кого да бъде шиканирано, защото на-зарицата му, през морето лете и няма всякога ще бъдат от-крити. Ще спечели и Русе, защото ще стане пред-портов пункт на палият износен и вносен трафик; Варна, защото ще привлече трафика на 2/3 от България. Ще спечелит и сво-бодните капитали, които могат да потърсят рентиранието си и в едно, или повече дунавски и морски параходни дружества.

Безбурното варненско пристанище, през Русе-Гюргово, неза-вищо от всичко друго, ще бъде пристанището, което ще обслужва, най-много през зимата, редна и горнодунавска Романия.

Ако има кой да предвижда и съобразява и тия крайни цели ще преследва...

На разни теми.

За дисбаркото.

В борбата си с агентите за дисбаркото, миналата 1921 год. министра на пристанищата наложи една тарифа за това право на агентите, която не съответствуваше на тарифата изработена от комисията, натоварена от същият министър, во главе на г. г. секретарите на Варненската и Бургаската търговски камари, да проучи добре въпроса и да изработи тарифата.

Тарифата, изработена от комисията (съобразно с заваренияте при пристанищата условия и тарифи за препосната служба) за дисбаркото във Варна беше с 20% по-висока от тая за Бургас — такива беха заварените условия и така бе решено. Но министра на пристанищата, по-свои съображения, накастри тарифата на комисията и изравни дисбаркото във Варна с това за Бургас и, след като предишис на пристанищия, управлениа да бъдат изпълнявани на тия тарифи еднакви за двете пристанища, поиска съдействието, чрез рес-пективните министерства, и на митниците и на търговските камари за намаляването на аген-тите тези тарифи.

Средството, което и до днес се упражнява за постигнението на тази цел, е: търговските камари, помимо волята и съгласието на респективните агенти, издават ордери за разтоварването и предаването стоките на получателите. В тая роля да заместят агентите представляващи дружествата на пархо-дите, с които става транспорта от странство.

В това отменяване на агент-ската роля ние съглеждаме една неважност, един произ-вол на министра, неважност и произвол, водящи към неважност и произвол и в дей-ствията, както на митниците, така и на търговските камари.

Кой е агента, като страна, която предава транспортираната стока на местоназначението и? Кой е търговеца като приемач на дадена транспортирана по парахода стока? Кой е и какъв е министра, който запонява за суспендирането правата на аген-та и за заменяването на послед-ния в ролята му на пълномощ-ник на параходното дружество — страна по транспортният кон-тракт? Кой са и какви са митни-ците и търговските камари, кои-то по заповед от министра, ек-зекутират транспортният дого-вор, сключен между трети лица, с които, по същият тоя дого-вор, нито държавата, нито те се намират в никакви правоот-ношения? В качество на никак-ва съдебна инстанция ли се пред-ставят министра, митниците и камарите, които разрешават или решават частните гражданско-правови спорове между предава-ча и приемача на стоката?

Агента притежава пълномо-щието си от дружеството да действа от неговото име и за негова сметка по допизляването на даден договор за експортирана стока с параходите му. Прием-ача, представител на коноса-мента за дадена транспортирана стока, до момента на освобож-даването и от агента, е законно упълномощеното от изпращача лице за да получи стоката.

В тази работа министра не е и не може да бъде участник, не може да се меси, не може да дава нареждания, понеже не е никаква страна по договора за транспорта. А знае се, който нема права за нящо, той не може и да делегира на други лица права за чуждо нящо. За-поведта на една по-висша власт, инстанция или лице е документ за делегиране правата на тая власт, инстанция или лице вър-ху по-нижните органи. По-ниж-ните органи, по духът на кон-ституцията ни, под страх на углавна и гражданска (матери-ялна) отговорност, е длъжна да не изпълнява незаконната за-повед, която потъпква правата

на други (трети) правоимейщи и правомощни лица и която ма-териално ощетява правоимей-щите и правомощните лица.

Когато органите на властта бъдат съдени за углавни дея-ния и нанесени материални щети, произхождащи от изпъле-нието на заповеди на по-вис-шето началство, тях, органите, не ги оправдава обстоятелството дали те са действували по за-повед. И углавно и граждански, отговорността е за всички, и солидарна. Съвсем не ги извиня-ва и обстоятелството, че не са знаели законите.

Отнемането правото на пра-вомощните агенти да издават ор-дери при спорните случаи за дисбаркото, само по себе си, е закръжено беззаконие и право-нарушение, но то се съжършено закръжлява с присвояването права за юридически или фи-зически лица да издават подоб-ни документи. Това беззаконие и правонарушение влече след себе си тежки отговорности солидарно за всички, които уча-ствуват в беззаконието и право-нарушението.

Обстоятелството, че камарата взима задължение от комисно-нера или от търговеца послед-ния да отговаря за последствията, не отменява ничия отговор-ност от беззаконието и право-нарушението. Напротив, то туря в примката още едно отговорно лице.

Всичкото в тоя въпрос се свежда до това, че по дисбар-кото възникват спорове, за кои-то в нашите закони нема уста-новена една специална юрисдик-ция и за тия спорове трябва да се прибегне не до компетентни власти и лица, а до арбитри, по взаимно съгласие на страните, отредени. И друго, че не се схва-ща, че въпроса за дисбаркото е тесно свързан с клаузите на коносаментите, в които се пред-вижда и юрисдикцията за всич-ки възникващи по тях (коно-саментите) спорове и в коно-саментите се оказва и на осо-бенната им юрисдикция.

А нашият министър (не сегаш-ния), като министър на пристани-щата, си въобразява, че във всички въпроси може да се ро-ви и е издал незаконната си за-повед. А незнаещите правата и длъжностите си я изпълняват.

Положението в Габрово.

Родолубивото Габрово, което и с будността си, и с интеле-генцията си, и с индустрията си — с всичко мие очите на це-лния български род, е поставено под два огъня: на всеразруша-щият комунизъм и на всеразхи-щавашето дружбашество, за съ-жаление, напоследък, под пасив-ната закрила даже на властта. От една страна комунизма с хладното и огнестрелно оръжие — с камата и револвера, от дру-га дружбашеството с познатите веч и на пеленачетата деца средства, под закрилното на вла-стта се са заволяли да сломят гранитната упоритост на родо-любивото габровско гражданство в борбите му против разруше-нието и корупцията. И, за из-пълнение пълнените си пла-нове, тия две сили, взаимнодо-пълняващи се в злодействата си, приетили са към дело: тър-сейки упората на родолубивото гражданство в Сжюза на га-бровските промишленници, тър-лили са бомба да разрушат по-мещението на тоя съюз. Като не се задоволили с това, те, въоръжени с кам и револвери, нападнали, с цел да убият най-първите, най-бойните и най-по-лезните граждани на Габрово. Измета на тоя град, с оръжие иска да се наложи с доктрини-те си на едно съжършено еж-ивително в правата и положи-ението си гражданство и злодей-ски посига върху живота на първите граждани.

Достигна ни известие, че са разени от една злодейска ко-мунистическа шайка 5—6 от-

лични габровски граждани, меж-ду които нашите добри лични приятели г. г. Колю Хр. Кон-килев, Колю Гионджиев и Ко-лю Килифарев.

Те са жертва на своята доб-лест и благородна упоритост в борбата срещу разрушението и всеразхищението.

Но най-мръсното и най-гад-ното е, че кръвожадните зло-дейски инстинкти в тоя кървав поход на измета в Габрово сре-щу доблестното там гражданст-во се възновява и насърчава от никакъв си печатен „Бал-кански“ фарш; а скръбното е, че крайна упора намират зло-действата и в пасивното отна-сяне на властите към тяхните престъпни деяния.

Въпреки това, габровското ро-долубиво и доблестно граждан-ство, бойко и самоотвержено е застанало между двата огъня. Правото и силата е на неговата страна. То ще победи.

Гладните от бяс умират.

Чуждестранно сточно тържище.

Ориз: Хамбург, 23 август. Bur-mah II loco 15 шилинга 1 1/2 пенса.

Зърнени храни: Хамбург, 23 август. Жито 3200—3500, ржж 2500—2700, овес 2850—3000, ямен ечимик 2700—2900, царе-вица 2500—2650 мк.

Колн, 28 август. Жито 6000 до 6300, ржж 6100—6300, овес 5800—5900, ямен ечимик 5800 до 6000, царевича 6300, La plata 6500—7000.

Памук: Бремен, 29 август. На-чало: 789.20 мк.

Ливерпул, 28 август. Амери-кански: август 12.83, септември 12.75, октомври 12.62, ноември 12.48; египетски: август 16.80, септември 16.80.

Научук: Лондон, 28 август. Стре 7, Sheets 7, октомври—де-кември 7 1/4, януари—март 7 1/2.

Масла и Семена: Лондон 28 август. Ленено семе локо 18 август. — септември 16 1/4, лене-но масло локо 35 1/4, август 34 1/4, септември—декември 33 1/4; ра-пицево семе август септември 17 1/2; рапицево масло рафин. 44, сурово локо 40.

Хул, 28 август. Ленено семе локо 37 1/4, септември—декември 33 1/4, януари—април 32 1/2.

Тютюн: Хамбург, 29 август. Днес на свободното пристанище се продадох големи количества тютюн при най-силно предлагане. 284 бали бразилски повреден, за 6 до 40 холандски цента 1 1/2 кило — 78 бали друг бразилски тютюн. По 15—31 1/2 холандски цента за 1 1/2 кило 5 серии от Доминио по 10—20 хол. цента за 1 1/2 кило. 5 бали парагвайски (повреден) по 31 мк. кило. 64 бали ориенталски тютюн (по-вреден), по 200—465 мк. кило-то; 46 бали ориенталски (повре-ден) от парахода Venus, от Пи-реп, по 5 до 48 хол. цента за кило.

Метали: Лондон, 28 август. Мет за коса 62, за 3 мес. 62 1/4, електролит 68 1/4—69 1/2; калай за коса 158 1/4, за 3 мес. 158 1/2, олово 23 1/4, цинк 30 1/4, сребро, локо 35 1/4.

Варн. Стокова борса.

9 септември 1922 год.

Зърнени храни.

Полските работи са още в своят разгар и селското насе-ление не се е освободило за да пачне превозването на храните по житияте тържища при стан-циите. От това и в порта ни е тихо, съвсем слаб са пристига-нията. Само след 2-та празника на 27 и 28 август беха дошли на борсата повече вагони, но това се дължи, че през изтек-лите преди 29 август 3—4 дни дошлите вагони се събраха, а борсата не бе в тях дни откри-та и набраният брой вагони до-

стигна до 18. Обаче, предвиж-данията са, че кампанията ще се засили твърде много, подир завършването на полската рабо-та, когато производителите ще почнат превоза си в по усилен темп за да преварят джидовите и каловите, които, обикновено, затрудняват превоза. Освен това, от мобилизирането на търгов-ците купувачи и продавачи, броят на които постоянно расте чрез записването им за членове в борсовата корпорация, може да се заключават, че кампанията ще вземе един по-особен харак-тер от тоя на завършената на 1 август т. г.; тия ще бъде мно-го оживена. Многого контракти, които се сключват с странство са едно от косвените доказател-ства за това; но яркото и бие-щето в очи доказателство в тоя дух е мобилизацията на местните и районни земеделски синдика-ти, на които е големи капитал и иде на помощ Българ. Земедел. Банка. Те ще искат да водят война на смърт или живот с другите търговци и се готвят да правят големи закупвания. Близко е времето и ще видим.

Допуща се, че още до към половината на текущия месец положението ще е тихо и с слаб привоз.

На 1 септември пристигнаха 5 вагона зимница и се продадо-ха, в сравнение с последните продажби, на по-слаби цени: 2 вагона главници, 1 от Плевен по 525, другия от Сомовит по 515 лв. 100 кгр.; 1 вагон от Пор-дим по 555 лв. 100 кгр., 1 ваг. от Шайтоджик по 575 лв. 100 кгр., 1 вагон от Разград по 580 лв. 100 кгр. Продадох се и 14 тона от магазина по 580 лв. 100 килограма малко главница.

На 2 септември пристигнаха 3 вагона зимница и 1/2 вагон боб. Зимницата се продаде без изменение: един вагон с относи-телно тегло 78, с примес 3% ржж и 1% чужди тела по 590 лв. 100 кгр., 1 вагон отн. тегло 78, смес 1% ржж и 2% чужди тела по 585 лева 100 кгр., 1 вагон относително тегло 75, с примес 13% ржж и 4% чужди тела по 565 лева 100 кгр.; 1/2 вагон боб се продаде по 562 1/2 лева 100 кгр.

На 4 септември пристигнаха 20 вагона зимница, 1 вагон еч-мик и 1 вагон боб. Боба остана непродаден, поради предлагане цена 500 лв. за 100 кгр. Зимни-цата се продаде от 550 лв., най-малка цена, 570 лв. оредна и 585 лв. най горна цена за 100 кгр. В сравнение с последните продажби, тия претърпя спадаване с 10—15 лева 100 кгр. Ечмика се продаде по 430 лв. 100 кгр. Поради силната тенденция за спадаване, тоя ден борсата в пред-обедното търгуване сключи са-мо с аделката за ечмика. За зимницата аделките се сключиха подир обед. Относно ечмика, в сравнение с последните продаж-би, също имаше спадаване с 10 лв. на 100 кгр.

На 5 септември станаха адел-ки за 3 вагона зимница върху 570 и 585 лв. 100 кгр.

На 6 септември, преди обед станаха аделки за 5 вагона зим-ница и 2 вагона ечмик. Зимни-цата намери четири равлични цени 550 лв. за малко главни-во, 557.50 лв., 565 лв. и 570 лв. за 100 кгр. За зимницата цени сла-би. В същият ден, след обед, станаха аделки за 4 вагона зим-ница върху същите цени.

На 8 септември преди пладне станаха аделки за 12 вагона зим-ница, 2 вагона боб, 1 вагон ку-куруз, 1 вагон овес и 1 вагон ечмик. Зимницата се продаде с спадаване 30—35 лв. 100 кгр. за доброкачествените — по 530, 535, 537.50, 527.50, 542.50, 545, 550, 552.50 и 560 лв. 100 кгр. 8 вагона зимница доброкачест-вени не се продадох, понеже предлаганите цени беха на спа-даване с 50—60 лв. 100 кгр.

След обед същия ден станаха аделки за 6 вагона зимница по 537.50, 540, 550, 562 лв. 100 кгр. по-добрите, а 480 и 490 лв. 100 кгр. по-долните. Констати-

Д. Годоров — Барна